

20 Δεκεμβρίου, 1995

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ LEVEL TACHEXCAVS LTD (ΑΡ. 2) ΔΙ' ΑΔΕΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗΣ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ CERTIORARI ΚΑΙ/Η MANDAMUS ΚΑΙ/Η QUO WARRANTO,

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΚΟΥ Π. ΚΑΛΛΗ ΣΕ ΔΙΚΑΣΤΗ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΕΤΑΙ ΩΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α),

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΥΠ' ΑΡ. 7153/88 ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΕΝΤΙΜΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗ Κ. Π. ΚΑΛΛΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΠΛΗΡΟΥΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΥΠ' ΑΡ. 7153/83,

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΛΗΡΟΥΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΗΜ. 12.12.95 ΠΟΥ ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΕΤΑΙ ΣΑΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β,

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΕΝΑΣΚΗΣΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ ΚΑΙ/Η ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΝΤΙΜΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΝ Κ. Π. ΚΑΛΛΗ.

(Αρ. Αιτήσεως 212/95).

Δεδικασμένο — Επιδίωξη των ιδίων προνομιακών ενταλμάτων για λόγους καλυπτόμενους ήδη από δικαστική απόφαση — Δυνατότητα επιδίωξης επανεκδίκασης ακριβώς των ιδίων θεμάτων προς έκδοση αντίθετης απόφασης.

5

Προνομιακά εντάλματα — Εφαρμογή των αρχών του δεδικασμένου σε όλες τις εκφάνσεις του σε σχέση με τη αναθεωρητική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δυνατότητα αναθεώρησης διοικητικών πράξεων με προνομιακά εντάλματα.

Έφεση — Δυνατότητα έφεσης κατά απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην άσκηση πρωτοβάθμιας Δικαιοδοσίας.

Με προηγούμενη αίτησή τους, οι αιτητές ζήτησαν άδεια από το Ανώτατο Δικαστήριο να καταχωρήσουν αίτηση για έκδοση προνομακίων ενταλμάτων τύπου certiorari, mandamus και quo warranto, ώστε να εμποδιστεί ο Πρόεδρος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας κ. Π. Καλλής να συμμετέχει στη σύνθεση του Πλήρους Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας κατά την εκδίκαση της αγωγή υπ' αρ. 7153/88.

5

Ο Πρόεδρος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, είχε αποδεχθεί στις 8.12.1995 διορισμό του από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στη θέση Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο οποίος θα ίσχυε από 15.1.1996. Ήταν η εισήγηση των αιτητών, η οποία απορρίφθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο, ότι από τη στιγμή που ο κ. Π. Καλλής αποδέχτηκε διορισμό του ως Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, απώλεσε αμέσως και αυτομάτως την ιδιότητα του Επαρχιακού Δικαστή.

10

15

Κατά την ακρόαση της υπόθεσης ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου, οι αιτητές ήγειραν και πάλι το θέμα της νομιμότητας της συμμετοχής του κ. Π. Καλλή στη σύνθεση του Δικαστηρίου, το οποίο απορρίφθηκε και η υπόθεση ορίστηκε για ακρόαση.

20

Πριν από τη δικάσιμο, οι αιτητές καταχώρησαν νέα αίτηση για άδεια καταχώρησης αίτησης προς έκδοση των ιδίων προνομακίων ενταλμάτων. Και πάλι πρόβαλαν τον ισχυρισμό ότι ο Πρόεδρος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας είχε απωλέσει την ιδιότητα του Επαρχιακού Δικαστή, αφού ο καθορισμός μελλοντικής ημερομηνίας για την έναρξη διορισμού ήταν ανυπόστατος επειδή ο διορισμός Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν μπορούσε να υποβληθεί σε όρους προθεσμίας ή αναβλητικές αιρέσεις και επίσης ότι συνιστούσε παρέμβαση του Προέδρου της Δημοκρατίας στη Δικαστική Εξουσία. Περαιτέρω, έθεσαν θέμα αντικειμενικής απονομής της δικαιοσύνης.

25

30

Το Ανώτατο Δικαστήριο, κατά την εκδίκαση της αίτησης, ζήτησε τις απόψεις των αιτητών σε σχέση με τη δυνατότητα νέας πρωτογενούς διαδικασίας σχετικά με τα θέματα που εγέρθηκαν, με αναφορά στις αρχές που διέπουν το δεδικασμένο στην έκφασή του ως κώλυμα επιδικίου θέματος (issue estoppel).

35

40

Οι αιτητές εισηγήθηκαν, ότι δεν μπορεί να τίθεται θέμα δεδικασμένου στην περίπτωση προνομακίων ενταλμάτων. Ο θεσμός, ανέφεραν, έλκει την καταγωγή του από την Αγγλία όπου συνιστούν μέ-

5 σο αναθεωρητικού ελέγχου διοικητικών πράξεων και στη σφαίρα του διοικητικού δικαίου δεν υπάρχει η έννοια του δεδικασμένου. Επίσης, ότι στην Αγγλία, η άρνηση άδειας καταχώρησης αίτησης για προνομιακό ένταλμα δεν είναι εφέσιμη αλλά ακολουθείται από νέα αίτηση ενώπιον ανώτερου δικαστηρίου.

Αποφασίστηκε, ότι:

- 10 (1) Στη Κύπρο δεν αναθεωρούνται διοικητικές πράξεις με προνομιακά εντάλματα και επιπλέον τυγχάνουν πλήρους εφαρμογής οι αρχές που διέπουν το δεδικασμένο σε όλες τις εκφάνσεις του και σε σχέση με την αναθεωρητική δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου.
- 15 (2) Στην Κύπρο, υπάρχει η δυνατότητα έφεσης κατά αποφάσεων που εκδίδονται από Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά την άσκηση πρωτοβάθμιας δικαιοδοσίας.
- 20 (3) Οι αιτητές επεζήτησαν άδεια καταχώρησης αίτησης για διαφορετικά προνομιακά εντάλματα πάνω στην ίδια νομική βάση και χωρίς τη συνδρομή οποιωνδήποτε άλλων λόγων, επειδή εξακολουθούσαν να διατηρούν την άποψη ότι ο κ. Π. Καλλής ήταν ήδη Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου.
- 25 (4) Δεν υπάρχει δυνατότητα επιδίωξης επανεκδίκασης ακριβώς των ιδίων θεμάτων προς έκδοση αντίθετης απόφασης.
- 30 (5) Οι λόγοι για τους οποίους ζητήθηκαν οι θεραπείες, καλύπτονταν από δεσμευτική δικαστική απόφαση και οι αιτητές κωλύονταν να τους επαναφέρουν.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 35 *Pieris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1054,*
- Haris v. Republic, A.E. 699, ημερ. 27.1.1989,*
- 40 *Γεωργίου Κλεάνθης Ηλία v. Δημοκρατίας και Άλλου (1995) 3 Α.Α.Δ. 349,*
- Re Hastings (No.2) [1959] 1 Q.B. 358,*

Reg. v. Governor Pentonville Ex. P Tarling [1979] 1 W.L.R. 1417,

R. v. Industrial Injurier Commissioner [1966] 1 All E.R. 97,

Παμπορίδης v. Κτηματικής Τραπέζης Κύπρου Λτδ (1995) 1 Α.Α Δ. 5
670,

Arnold v. Natwest Bank Plc [1991] 2 A.C. 93,

The "Indian Grace" [1994] 2 Lloyd's Rep. 331. 10

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία η αιτήτρια εταιρεία ζητά άδεια για καταχώρηση αίτησης προς έκδοση προνομιακών ενταλμάτων certiorari, mandamus και quo warranto. 15

E. Μαρκίδου (κα) και I. Νικολάου, για την Αιτήτρια-εταιρεία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ : Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. 20
Στις 8 Δεκεμβρίου 1995, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας διόρισε τον κ. Π. Καλλή ως δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου από 15 Ιανουαρίου 1996. Στις 12 Δεκεμβρίου 1995 οι αιτητές ζήτησαν άδεια για καταχώριση αίτησης προς έκδοση διατάγματος prohibition σε σχέση με τη συμμετοχή του κ. Π. Καλλή στη σύνθεση του Πλήρους 25
Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας για την εκδίκαση της Αγωγής Αρ. 7153/88. Ήταν η εισήγηση των αιτητών πως ο κ. Π. Καλλής αφού απεδέχθη το διορισμό και έδωσε τη νενομισμένη διαβεβαίωση, απώλεσε αμέσως και αυτομάτως την ιδιότητα του Δικαστή Επαρχιακού Δικαστηρίου, παρά το ότι η ισχύς του διορισμού 30
ορίστηκε να αρχίζει στις 15 Ιανουαρίου 1996.

Ο Δικαστής Αρτεμίδης έκρινε αβάσιμα τα επιχειρήματα που στήριξαν την άποψη των αιτητών, και για λόγους που εξήγησε, αρνήθηκε τη χορήγηση άδειας αφού ο διορισμός του κ. Π. Καλλή ως δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου ισχύει από 15 Ιανουαρίου 1996. 35

Είχε προγραμματιστεί να συνεχιστεί η ακρόαση της αγωγής στις 12 Δεκεμβρίου 1995. Μετά την έκδοση της πιο πάνω απόφασης, οι αιτητές αφού πληροφόρησαν το Πλήρες Επαρχιακό 40
Δικαστήριο για τη δικαστική διαδικασία που μεσολάβησε και το αποτέλεσμα της, θέλησαν να εγείρουν το ίδιο ζήτημα ενώπιόν του. Όταν τους υπεδείχθη η δέσμευση που προέκυπτε από τη δικαστική απόφαση που εκδόθηκε, υπέβαλαν αίτημα για αναβολή

για να μπορέσουν να εξετάσουν το ενδεχόμενο άσκησης έφεσης. Το αίτημα απερρίφθη και, όπως αναφέρεται στην ένορκη δήλωση του διευθυντή των αιτητών, ορίστηκε να συνεχιστεί η ακρόαση της αγωγής στις 22 Δεκεμβρίου 1995.

5

Στις 13 Δεκεμβρίου 1995 καταχωρίστηκε η παρούσα αίτηση, για άδεια προς καταχώριση αίτησης προς έκδοση προνομιακών ενταλμάτων certiorari, mandamus και quo warranto. Παραθέτω τις θεραπείες αυτούσιες σημειώνοντας ταυτόχρονα πως ενώ

10

σ'αυτές γίνεται αναφορά σε διάφορες αγωγές και μάλιστα και σε αγωγή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση και κατά τη συζήτηση, αναφέρθηκε μόνο μια αγωγή, η υπ' αριθμό 7153/88 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας.

15

(α) Διά διάταγμα Certiorari δια μεταφορά (to remove) ενώπιον του Σεβαστού αυτού Δικαστηρίου και δι' ακύρωση της διαδικασίας που διεξήχθη στην αγωγή υπ' αρ. 7188/88 υπό του πλήρους Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας από της 18.9.95 μέχρι σήμερα.

20

(β) Δια διάταγμα Mandamus επιτάσσει τον Δικαστήν κ. Π. Καλλήν όπως ενεργήσει εντός της δικαιοδοσίας Δικαστού Ανωτάτου Δικαστηρίου.

25

(γ) Διά διάταγμα Quo Warranto που να ελέγχει την εξουσίαν βάσει της οποίας ο Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Π. Καλλής ασκεί δικαιοδοσία και/ή αρμοδιότητα Επαρχιακού δικαστού και/ή που να παρεμποδίσει τούτο, ν' ασκήση την ως άνω αρμοδιότητα ή δικαιοδοσία και/ή που να κηρύττει την θέσιν Προέδρου και/ή Δικαστού του Επαρχιακού Δικαστηρίου ως κενωθείσα.

30

(δ) Διάταγμα του δικαστηρίου που ν' αναστέλλει την εκδίκαση της αγωγής αρ. 7153/88 Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου και/ή ν' αποστέλλει οιαδήποτε άλλη διαδικασία και/ή την εκδίκαση της αιτήσεως ημ. 16.2.1995 (Παράρτημα Ε) στην ιδίαν αγωγή μέχρις εκδικάσεως της αιτήσεως δι' έκδοση διαταγμάτων Certiorari και/ή Mandamus και/ή Quo Warranto.

35

40

(ε) Οιαδήποτε και/ή περαιτέρω θεραπείαν το Δικαστήριο ήθελε θεωρήσει αναγκαίαν και/ή παρεπομένη (consequential)."

Οι λόγοι πάνω στους οποίους στηρίζονται οι θεραπείες, εξειδικεύονται στην αίτηση. Όπως επιβεβαίωσαν και οι αιτητές, εί-

ναι ακριβώς οι ίδιοι με εκείνους που προβλήθηκαν στην προηγούμενη διαδικασία.

Αποτελεί και τώρα τον πυρήνα της υπόθεσης των αιτητών η άποψη πως ο κ. Π. Καλλής “άφ’ ης απεδέχθη διορισμόν από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου και έδωσε τη νενομισμένη διαβεβαίωση (άρθρα 4 & 5 του Νόμου 33/64) απώλεσε αμέσως και αυτομάτως την ιδιότητα Επαρχιακού Δικαστού”. Όπως και στην προηγούμενη διαδικασία προβάλλεται ο ισχυρισμός πως ο καθορισμός μελλοντικής ημερομηνίας για την έναρξη της ισχύος του διορισμού είναι ανυπόστατος αφού ο διορισμός δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν μπορεί να υποβάλλεται σε όρους, προθεσμίες ή αναβλητικές αιρέσεις και επίσης ότι συνιστά παρέμβαση του Προέδρου της Δημοκρατίας στη δικαστική εξουσία. Επιπλέον, ότι, για λόγους που αναφέρονται, τίθεται θέμα αντικειμενικής απονομής της δικαιοσύνης.

Με αναφορά στις αρχές που διέπουν το δεδικασμένο στην έκφανσή του ως κώλυμα αναφορικά με επίδικο θέμα (issue estoppel), ζήτησα τις απόψεις των αιτητών σε σχέση με τη δυνατότητα διεξαγωγής νέας πρωτογενούς δικαστικής διαδικασίας σε σχέση με τα θέματα που εγείρονται. Ήταν αρχική τους αντίδραση πως δεν έχει δημιουργηθεί τέτοιο δεδικασμένο γιατί οι θεραπείες που ζητούνται τώρα είναι διαφορετικές και γιατί, στο μεταξύ, το Πλήρες Επαρχιακό Δικαστήριο επελήφθη της αγωγής έστω για να απορρίψει το αίτημά τους για αναβολή, με αποτέλεσμα την αναβίωση του ζητήματος της “αντικειμενικότητας” του Δικαστηρίου.

Υπέδειξα πως τίθεται ζήτημα κωλύματος ως προς επίδικο θέμα και όχι ως προς την ίδια την αιτία της αγωγής, εν προκειμένω της αίτησης (cause of action estoppel), ακριβώς επειδή οι διεκδικούμενες θεραπείες εμφανίζονται διαφορετικές από την προηγούμενη. Επίσης, πως δεν μπορούσα να διακρίνω τη σημασία του γεγονότος ότι το Δικαστήριο επελήφθη της υπόθεσης μετά την απόρριψη του αιτήματος σε σχέση με το ένταλμα prohibition. Η διαπίστωση πως δεν ευσταθούσε κανένας από τους λόγους που προτάθηκαν, περιλαμβανομένων και των αναφερομένων στην “αντικειμενικότητα” του Δικαστηρίου, έγιναν σε συνάρτηση προς την προοπτική της συνέχισης της εκδίκασης της υπόθεσης από το Δικαστήριο.

Οι αιτητές δήλωσαν τότε πως δεν είχαν ετοιμαστεί σε σχέση με το ζήτημα που έθεσα. Ενέκρινα το αίτημα τους για αναβολή και όρισα την υπόθεση για την επομένη. Συνοψίζω τη θέση τους

όπως έχει αποκρυσταλλωθεί:

5 Δεν μπορεί να τίθεται ζήτημα δεδικασμένου στην περίπτωση των προνομιακών εντάλματων. Στην Αγγλία, από όπου έλκουν την προέλευσή τους, συνιστούν μέσο και για τον αναθεωρητικό έλεγχο διοικητικών πράξεων και στη σφαίρα του διοικητικού δικαίου δεν υπάρχει η έννοια του δεδικασμένου. Επίσης, και πάλιν στην Αγγλία, η άρνηση παροχής άδειας για καταχώριση αίτησης για προνομιακό ένταλμα δεν είναι εφέσιμη αλλά ακολουθείται από νέα αίτηση ενώπιον ανώτερου δικαστηρίου. Γι' αυτό και δεν άσκησαν έφεση αλλά καταχώρισαν την παρούσα αίτηση. Παρέπεμψαν ως προς το δεδικασμένο στη σφαίρα του διοικητικού δικαίου και σύναφώς ως προς τα προνομιακά εντάλματα στον H.W.R. Wade - Administrative Law 5η έκδοση, σελ. 10 239 κ.επ. και ως προς τα υπόλοιπα στους Halsbury's Laws of England 4η έκδοση, Τόμος 11 παράγραφος 1551 και στην υπόθεση *R. v. Industrial Injuries Commissioner* [1966] 1 All E.R. 97.

20 Δεν μπορώ να συμφωνήσω ότι η συζήτηση στον Wade (ανωτέρω) αναφορικά με το δεδικασμένο έχει την έννοια πως θα ήταν παραδεκτό να εγερθεί σε δικαστική διαδικασία θέμα που ήδη καλύφθηκε από δικαστική απόφαση σε προηγούμενη διαδικασία μεταξύ των ιδίων διαδίκων. Ως προς το δεδικασμένο στη σφαίρα του διοικητικού δικαίου, το ζήτημα αναλύεται κυρίως από την άποψη 25 της οριστικότητας της διοικητικής ρύθμισης ορισμένου θέματος και θα ήταν ίσως χρήσιμο να παρεμβάλω εδώ την κριτική που ασκεί ο Γεώργιος Μ. Παπαχατζής στο σύγγραμμά του Σύστημα του Ισχύοντος στην Ελλάδα Διοικητικού Δικαίου 6η έκδοση, σελ. 30 671, αναφορικά με τη χρησιμοποίηση του όρου "δεδικασμένο" σε συσχετισμό προς διοικητικές πράξεις "μή ανακλητές". Στην Κύπρο, δεν αναθεωρούνται διοικητικές πράξεις με προνομιακά εντάλματα και εν πάση περιπτώσει, υπενθυμίζω τη μεγάλη σειρά των αποφάσεων της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις οποίες εξηγήθηκε η πλήρης εφαρμογή των αρχών που διέπουν το 35 δεδικασμένο, σε όλες τις εκφάνσεις του, και σε σχέση με την αναθεωρητική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου. (Βλ. *Pieris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1054, *Georghios Haris v. Republic* Α.Ε. 699 ημερομηνίας 27 Ιανουαρίου 1989 και *Κλεάνθης Ηλία Γεωργίου v. Δημοκρατίας* (1995) 3 Α.Α.Δ. 349).

40 Ως προς τα προνομιακά εντάλματα είναι χαρακτηριστικές οι σελίδες 246, 247 και 541 στο σύγγραμμα του Wade όπως και οι υποθέσεις *Re Hastings (No. 2)* [1959] 1 Q.B. 358 και *Reg. v. Governor Pentonville Ex. P. Tarling* [1979] 1 W.L.R. 1417, στις

οποίες παραπέμπουν. Αναφέρονται στην εξουσία για άρνηση εκ νέου εξέτασης θεμάτων που εκδικάστηκαν ή που θα μπορούσαν να είχαν εκδικαστεί σε προγενέστερη διαδικασία εφόσον η επανέγερσή τους θα συνιστούσε κατάχρηση της διαδικασίας και, ακόμα, στην ανατροπή της αντίληψης πως στην περίπτωση των προνομιακών ενταλμάτων δεν εκδίδονται "αποφάσεις" ώστε να τίθεται ζήτημα δεδουλευμένου. [βλ. επίσης Spencer - Bower and Turner, *The Doctrine of Res Judicata*, 2η έκδοση, σελ. 54 και 215].

5

Η αναφορά στις ιδιαίτερες δομές του αγγλικού δικαστικού συστήματος σε συσχέτιση προς τη δυνατότητα, αντί άσκησης έφεσης, υποβολής νέας αίτησης για άδεια προς καταχώριση αίτησης για προνομιακό ένταλμα, δεν νομίζω ότι μπορεί να βοηθήσει τους αιτητές. Στην Κύπρο, η δικαιοδοτική πτυχή του θέματος ρυθμίζεται από το άρθρο 155 του Συντάγματος το οποίο και αναγνωρίζει δικαίωμα έφεσης κατά των αποφάσεων που εκδίδονται από δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά την ενάσκηση πρωτοβάθμιας δικαιοδοσίας. Πέρα από αυτά, οι αιτητές επιδιώκουν άδεια για την έκδοση προνομιακών ενταλμάτων άλλων από εκείνα που ζήτησαν αρχικά και δεν απευθύνονται, βέβαια, σε Δικαστήριο ανώτερο από εκείνο που απέρριψε την πρώτη τους αίτηση.

10

15

20

Το θέμα του κωλύματος σε σχέση με επίδικο θέμα αναλύεται στον Spencer - Bower and Turner (ανωτέρω) σελ. 149 κ.επ. (βλ. επίσης *Παναγιώτης Παμπορίδης ν. Κτηματικής Τραπέζης Κύπρου Ατδ* (1995) 1 Α.Α.Δ. 670). Αποτελεί κλασική περίπτωση ύπαρξης τέτοιου κωλύματος όταν ήδη εκδόθηκε απόφαση η οποία εμπεριέχει ως στοιχείο της αιτιολογικής της βάσης δικαστική κρίση αναφορικά με όσα επιχειρείται να επανασυζητηθούν σε νέα διαδικασία μεταξύ των ίδιων διαδίκων. Στην Αγγλία έχει αναγνωριστεί πως δικαιολογείται η επανασυζήτηση τέτοιου θέματος μόνο όπου εξαιρετικές περιστάσεις δείχνουν ότι η άκαμπτη εφαρμογή του κανόνα θα οδηγούσε σε αδικία ενώ, αντιστρόφως, η παράκαμψή του δεν θα απέλυγε σε κατάχρηση της διαδικασίας. [βλ. *Arnold v. Natwest Bank PLC* [1991] 2 A.C. 93 και *The "Indian Grace"* [1994] 2 Lloyd's Rep. 331].

25

30

35

Έχει εκδοθεί απόφαση κατά ενάσκηση της δικαιοδοσίας που παρέχει το άρθρο 155 του Συντάγματος. Κρίθηκε πως ο κ. Π. Καλλής εξακολούθει να είναι Πρόεδρος Επαρχιακού Δικαστηρίου και απορρίφθηκαν οι λόγοι που προτάθηκαν προς έκδοση εντάλματος prohibition. Οι αιτητές επιζητούν άδεια για καταχώριση αίτησης για διαφορετικά προνομιακά εντάλματα όχι επειδή προτείνουν κάποια νομική βάση διαφορετική στην περίπτωσή τους ή για-

40

- τί συντρέχουν οποιοδήποτε άλλοι λόγοι αλλά γιατί εξακολουθούν να διατηρούν την άποψη ότι ο κ. Π. Καλλής ήδη κατέστη δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Επιδιώκουν την επανεκδίκαση ακριβώς των ίδιων θεμάτων προς έκδοση αντίθετης απόφασης.
- 5 Δεν υπάρχει τέτοια δυνατότητα. Όλα όσα συνιστούν τους λόγους για τους οποίους ζητούνται οι τωρινές θεραπείες καλύπτονται από δεσμευτική δικαστική απόφαση και οι αιτητές κωλύονται να τα επαναφέρουν. Στην πραγματικότητα, μάλιστα, στην έκταση που τα αιτήματά τους είναι δυνατό να συναρτηθούν προς την αγωγή τους, επιδιώκουν απόφαση όμοιας επενέργειας υπό το μανδύα
- 10 διαφορετικής περιγραφής. Η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.